

4. Raamattuluento: Jaakob poikineen

Rukous/Tervetuloa

Jatkamme taas matkaa Raamatun pohjalta eteenpäin ja olemme nyt mukana Jaakobin ja hänen poikiensa elämässä. Jaakobilla on kaksitoista poikaa ja tytär, niin kuin edellisessä luennossa olemme todenneet.

Joosef ja hänen unensa

Seuraamme vielä jonkin aikaa 1. Mooseksen kirjaa. Luemme sieltä näin: ”*Jaakob jäi asumaan Kanaaninmaahan, missä jo hänen isänsä oli asunut muukalaisena. Tämä on kertomus Jaakobin suvun vaiheista.*” (1. Moos. 37:1).

Seuraamme tapahtumia nytkin tapahtumia tiivistettynä.

Kun Joosef oli 17-vuotias, hän paimensi isänsä lampaita velipuoliensa, Bilhan ja Silpan poikien kanssa. Pojat olivat siis Jaakobin vaimojen orjattarien poikia. Me kyllä sanomme ainakin näin Suomessa, että he olivat täysiä veljeksiä, koska heillä oli sama isä. Mutta Joosefilla oli ikävä tapa kannella näistä pojista isälleen. Israel (Jaakob) rakasti Joosefia, koska hän oli syntynyt isänsä vanhoilla päivillä.

Nimi Israel on ”Jumala kamppailee”, tai ”Jumala hallitsee”. Jaakob-nimi merkitsee vastaavasti samaa kuin ”petturi”. Vastaavasti Jumala muutti aikaisemmin Abram-nimen, eli ”korkea isä” Abrahamiksi, joka merkitsee ”paljouden isää”.

Mutta eteenpäin:

”*Isä teetti Joosefille pitkän, värikkään puvun. Veljet huomasivat, että isä piti hänestä enemmän kuin heistä muista, ja he alkoivat vihata Joosefia, niin etteivät enää voineet edes puhua hänelle ystävällisesti.*” (1. Moos. 37:2-4).

Kateus oli tullut veljien väliin.

Sitten Joosef alkoi nähdä unia. Ne olivat ennusunia. Ensimmäinen uni, jonka Joosef kertoi myös veljilleen, oli tällainen: ”*Katso, me olimme sitovinamme lyhteitä vainiolla, ja katso, minun lyhteeni nousi seisomaan, ja teidän lyhteenne asettuivat ympärille ja kumarsivat minun lyhdettäni.*” (1. Moos. 37:2).

Sitten tuli toinen uni: ”*Minä näin vielä unen: katso, aurinko ja kuu ja yksitoista tähteä kumarsivat minua*” (9. jae). Hänen veljensä suuttuivat yhä enemmän, kun ymmärsivät unen merkityksen, samoin isäkin, mutta isä, vaikka kauhistui unta, pani tämän kuitenkin mieleensä.

Eräänä päivänä Israel pyysi, että Joosef lähtisi katsomaan miten veljet ja karja voivat. Joosef löysi heidät Dootanista. Mitä tapahtui? ”*Kun Joosef sitten tuli veljiensä luo, riisuivat he Joosefilta hänen ihokkaansa, pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan, joka oli hänen yllään, ja ottivat hänet ja heittivät hänet kaivoon; mutta kaivo oli tyhjä, siinä ei ollut vettä.*” (jakeet 23,24).

”*Kun nyt midianilaiset kauppiaat menivät siitä ohitse, vetivät veljet Joosefin ylös kaivosta; ja he myivät Joosefin kahdestakymmenestä hopeasekelistä ismaelilaisille. Nämä veivät Joosefin Egyptiin.*” (28. jae). Vain Ruben oli muiden veljien törkeää käyttäytymistä vastaan.

Mutta muut veljet jatkoivat kauheaa työtään edelleen: *"Niin he ottivat Joosefin ihokkaan, teurasivat vuohipukin ja kastoivat ihokkaan vereen. Sitten he lähettivät tuon pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan kotiin isälleen ja sanoivat: "Tämän me löysimme; tarkasta, onko se poikasi ihokas vai eikö." "* (31. ja 32. jae). *"Ja Jaakob repäisi vaatteensa, pani säkin lanteilleen ja suri poikaansa pitkät ajat"* (34. jae).

Veljien kosto oli kauhea. Veljesviha on kiivainta vihaa.

"... "Murehtien minä menen tuonelaan poikani tykö." Ja hänen isänsä itki häntä" *"Mutta midianilaiset myivät hänet Egyptiin Potifarille, joka oli faraon hoviherra ja henkivartijain päämies"* (35, 36. jae).

Joosef Egyptissä

"Ja Joosef vietiin Egyptiin, ja Potifar, egyptiläinen mies, joka oli faraon hoviherra ja henkivartijain päämies, osti hänet ismaelilaisilta, jotka olivat hänet sinne tuoneet. Mutta Herra oli Joosefin kanssa, niin että hän menestyi kaikessa, ja hän oleskeli isäntänsä, egyptiläisen, talossa. Ja hänen isäntänsä näki, että Herra oli hänen kanssaan ja että Herra antoi kaiken, mitä hän teki, menestyä hänen käsissään.. Niin hän jätti Joosefin haltuun kaikki, mitä hänellä oli, eikä hän itse välittänyt mistään, paitsi ruuasta, jota hän söi." 1. Moos. 39: 1-6).

Mutta sitten tuli ongelmia. Näin Raamattu kertoo: *"Mutta Joosefilla oli kaunis vartalo ja kauniit kasvot. Ja tapahtui jonkun ajan kuluttua, että hänen isäntänsä puoliso iski silmänsä Joosefiin ja sanoi: "Makaa minun kanssani." ..."* *"Ja vaikka vaimo joka päivä puhui sellaista Joosefille, ei tämä suostunut makaamaan hänen vieressänsä eikä olemaan hänen kanssaan."* (1. Moos. 39: 7,10).

Tästäpä nousikin kiivas naisen viha Joosefia kohtaan ja nainen päätti kostaa. Naisen "kunniaa" oli loukattu ja hän oli sentään talon emäntänä. Vaimo kosti. Potifarin vaimo huusi muulle palvelusväelle: *"Katsokaa, hän on tuonut meille hebrealaisen miehen pitämään meitä pilkkanaan; tämä tuli luokseni maatakseni minun kanssani, mutta minä huusin kovalla äänellä. Ja kun hän kuuli minun kirkaisevan ja huutavan, jätti hän vaippansa viereeni, pakeni ja riensi ulos."* (14. ja 15. jae).

Tämä oli kuitenkin vain näytelmää, täyttä teatteria.

"Kun hänen isäntänsä kuuli puolisonsa kertovan ja sanovan: "Näin sinun orjasi on tehnyt minulle", syytti hänen vihansa. Ja Joosefin isäntä otti hänet ja pani hänet vankilaan, paikkaan, jossa kuninkaan vangit säilytettiin; ja hän jäi siihen vankilaan. Mutta Herra oli Joosefin kanssa ja soi hänen saavuttaa suosiota ja päästä vankilan päällikön armoihin." (jakeet 19–21).

Jonkin ajan kuluttua tuotiin vankilaan kaksi Egyptin kuninkaan juomanlaskijaa, jotka olivat rikkoneet kuningasta vastaan. Eräänä yönä molemmat juomanlaskijat näkivät unta, joiden vuoksi he tulivat levottomiksi ja olivat allapäin kun kukaan ei kyennyt selittämään unia. Tällöin Joosef sanoi heille: *"...Unien selitykset ovat Jumalan; kertokaa kuitenkin minulle."* (1. Moos. 40: 8). Joosef selitti heidän unensa: toinen oli pääsevä kolmen päivän päästä takaisin virkaansa, mutta toinen hirtettäisiin. Joosef toivoi, että juomanlaskija, joka pääsisi takaisin virkaansa, muistaisi häntä vankilassa.

Joosefin unien selitykset olivat oikeita, tapahtui niin, mutta takaisin virkaan päässyt unohti Joosefin.

Kahden vuoden kuluttua faarao itse näki kaksi unta, jotka askarruttivat häntä kovasti. Kukaan hovin unienselittäjistä ei kyennyt sitä selittämään. Silloin juomanlaskija muisti Joosefin ja kertoi asiasta faaraolle. Luemme tästä katkelman. *"Silloin faarao kutsutti Joosefin eteensä. Ja hänet tuotiin kiiruusti vankikuopasta. Ja hän ajatti hiuksensa ja muutti vaatteensa ja tuli faraon eteen. Ja faarao sanoi Joosefille: "Minä olen nähnyt unen, eikä ole sen selittäjää, mutta olen kuullut kerrottavan sinusta, että kun kuulet unen, sinä voit sen selittää." Joosef vastasi faaraolle sanoen: "En minä; mutta Jumala antaa faaraolle suotuisan vastauksen."* (1. Moos. 41: 14,14).

Joosef kuunteli faaraon unet ja Herra antoi hänelle niihin selityksen. Unien tarkoitus oli kertoa faaraolle että kaikkialle oli tulossa seitsemän lihavaa ja sitten seitsemän köyhää vuotta. *"Katso, tulee seitsemän vuotta, jolloin on suuri viljavuus koko Egyptin maassa. Mutta niitä seuraa seitsemän*

sellaista nälkävuotta, että Egyptin maan entinen viljavuus kokonaan unhottuu, ja nälänhätä tuottaa maalle häviön.” (1. Moos. 41:29,30). Tätä faaraon unien lihavat ja laihat lehmät ja lihavat tähkäpäät ja laihat tähkät kuvasivat.

Joosef esitti faaraolle, että valtakuntaan asetettaisiin viisaita päällysmiehiä keräämään viljaa lihavina vuosi talteen, että köyhinä vuosina olisi viljaa ihmisille ja karjalle. ”Tämä puhe miellytti faaraota ja kaikkia hänen palvelijoitansa. Ja farao sanoi palvelijoilleen: ”Voisimmeko löytää ketään, jossa on Jumalan henki niinkuin tässä?” Ja farao sanoi Joosefille: ”Koska Jumala on sinulle ilmoittanut kaiken tämän, ei ole ketään niin ymmärtäväästä ja taitavaa, kuin sinä olet. Hoida sinä minun taloani, ja sinun käskyäsi totelkoon kaikki minun kansani; ainoastaan valtaistuimen puolesta minä olen sinua korkeampi.” Ja farao sanoi Joosefille: ”Katso, minä asetan sinut koko Egyptin maan hallitusmieheksi.” Ja farao otti sinettisormuksensa kädestään ja pani sen Joosefin käteen ja puetti hänen ylleen hienot pellavavaatteet ja ripusti kultakäädyt hänen kaulaansa.”

”Ja hän antoi hänen ajaa omissa, lähinnä parhaissa vaunuissaan, ja hänen edellään huudettiin: abrek*! [* = pitäkää varanne!] Niin asetettiin hänet koko Egyptin maan hallitusmieheksi. Ja farao sanoi Joosefille: ”Minä olen farao, mutta sinun tahtomattasi älköön kukaan nostako kättä tai jalkaa koko Egyptin maassa.” Ja farao nimitti Joosefin Saafenat-Paneahiksi ja antoi hänelle puoliseksi Aasenatin, Oonin papin Poti-Feran tyttären. Niin Joosef lähti tarkastamaan Egyptin maata. Joosef oli kolmenkymmenen vuoden vanha, kun hän tuli faaraon, Egyptin kuninkaan, palvelijaksi. Ja Joosef lähti faaraon luota ja kulki läpi koko Egyptin maan.” (1. Moos. 41: 37–46).

Joosef oli nyt todella mahtava ja suuri herra Egyptin maassa. Kaikki tottelivat häntä, miestä, joka juuri vielä äsken oli unohdettuna vankilassa, mutta nyt suurin mies faaraon jälkeen! Näin oli Jumala Joosefin kanssa.

Ja Joosefille syntyi kaksi poikaa: Manasse ja Efraim.

”Niin Joosef kasasi viljaa niinkuin meren hiekkaa, ylen suuret määrät, siihen asti että lakattiin sitä mittaamasta, sillä se ei ollut enää mitattavissa... Ne seitsemän viljavuotta, jotka tulivat Egyptin maahan, kuluivat loppuun. Senjälkeen alkoi seitsemän nälkävuotta, niinkuin Joosef oli sanonut, ja tuli nälänhätä kaikkiin maihin, mutta Egyptin maassa oli leipäviljaa kaikkialla.” (Jakeet 49, 53,54).

Joosefin isä ja veljet

Ja niin alkaa taas uusi, mielenkiintoinen vaihe tässä tapahtumaketjussa.

Palaamme hetkeksi Jaakobin ja hänen poikiensa luo. ”Mutta kun Jaakob sai tietää, että Egyptissä oli viljaa, sanoi hän pojillensa: ”Mitä epäröitte?” Ja hän sanoi: ”Katso, minä olen kuullut, että Egyptissä on viljaa. Menkää sinne ja ostakaa meille sieltä viljaa, että pysyisimme hengissä emmekä kuolisi.” Niin kymmenen Joosefin veljeä lähti ostamaan viljaa Egyptistä. Mutta Benjaminia, Joosefin veljeä, Jaakob ei lähettänyt hänen veljiensä mukana, sillä hän pelkäsi, että häntä kohtaisi jokin onnettomuus.” (1. Moos. 42:1-4).

Niin veljekset tulivat Egyptiin. ”Ja Joosef näki veljensä, ja hän tunsi heidät, mutta tekeytyi heille vieraaksi, puhutteli heitä ankarasti ja kysyi heiltä: ”Mistä te tulette?” He vastasivat: ”Kanaanin maasta tulemme, ostamaan elintarpeita.” ” (7. jae).

Joosef alkoi tahallaan syyttää veljiään, väittäen heidän tulleen vakoilemaan Egyptiä. Hänen päätöksensä oli, että Simeon jäisi vangiksi Egyptiin, mutta muiden oli palattava saadun viljan kanssa kotiin. Ja Joosef lisäsi vielä käskyyn sanat: ”Ja tuokaa nuorin veljenne minun luokseni. Jos teidän puheenne siten todeksi vahvistuu, niin vältätte kuoleman.” ” (20. jae).

Joosefin veljille tuli kova sielunhätä ja tunnontuskat siitä mitä olivat tehneet aikoinaan veljelleen Joosefille. He eivät tienneet, että Joosef ymmärsi heidän puheensa koska oli puhunut heille tulkin välityksellä. Mutta Joosef käski täyttää heidän säkkinsä viljalla asettaa maksurahat takaisin jokaisen säkkiin, sekä antamaan mukaan runsaasti evästä matkalle.

Kun sitten yksi veljistä avasi majapaikassa säkin antaakseen viljaa aasilleen, hän huomasi rahat säkissä. Näin oli muidenkin veljien kohdalla. Nyt he vasta säikähtivät toden teolla: *"Mitä Jumala on meille tehnyt?"*, he kyselivät toisiltaan.

"Tultuansa isänsä Jaakobin luo Kanaanin maahan he ilmoittivat hänelle kaikki, mitä heille oli tapahtunut" (29. jae). *"Ja heidän isänsä Jaakob sanoi heille: "Te teette minut lapsettomaksi; Joosefia ei enää ole, Simeonia ei enää ole, ja Benjamininkin te tahdotte viedä minulta; kaikki tämä kohtaa minua."* (36. jae). Simeon oli näet lähtenyt pois kotoa jo aiemmin.

Kun vilja oli syöty ja nälänhätä oli edessä, Jaakobin oli pakko suostua siihen, että veljet palaisivat takaisin Egyptiin Benjamin mukanaan, niin kovat olivat olleet Egyptin ison herran uhkaukset, jos mieli vielä ruokaa. Jaakob käski viedä tuliaislahjaksi paljon kalliita lahjoja *"sille miehelle"* ja kaksinkertaisen rahamäärän, jolla voisi maksaa edellisen kerran viljat.

Sitten tulee pitkä kertomus, siitä, miten Joosef koetteli eri tavoin veljiään. Ja mitä tapahtui? He saivat nytkin viljaa mukaansa, mutta joutuivat palaamaan takaisin kotimatkaltaan Joosefin huoneenhaltijan hakiessa heidät takaisin Egyptiin, koska Benjaminin säkistä löytyi kallis hopeamalja. Joosef oli varta vasten käskenyt asettaa sinne. Taas oltiin Egyptissä! Joosef vaati nyt sitä miestä, jonka säkistä malja löytyi orjakseen Egyptiin. Benjaminin säkistähän se oli löytynyt. Tällöin vanhin veljeksistä, Juuda, pyytämällä pyysi päästä Benjaminin sijaan orjaksi Egyptiin. Ja Juuda sanoi vielä: *"Jos minä siis tulisin kotiin palvelijasi, isäni, luo eikä meillä olisi mukanaamme nuorukaista, johon hän on kaikesta sielustaan kiintynyt, niin hän nähdessään, ettei nuorukainen ole kanssamme, kuolisi, ja me, sinun palvelijasi, saattaisimme palvelijasi, isämme, harmaat hapset vaipumaan murheella tuonelaan."* (1. Moos. 44:30,31).

"Silloin Joosef ei voinut kauemmin hillitä itseään kaikkien niiden nähden, jotka seisoivat hänen ympärillään. Hän huusi: "Antakaa kaikkien mennä pois minun luotani!" Niin ei ollut ketään saapuvilla, kun Joosef ilmaisi itsensä veljilleen. Ja hän purskahti ääneensä itkemään, niin että egyptiläiset ja faraon hoviväki sen kuulivat. Ja Joosef sanoi veljilleen: "Minä olen Joosef. Vieläkö minun isäni elää?" Mutta hänen veljensä eivät voineet vastata hänelle, niin hämmästyksissään he olivat hänen edessään. (1. Moos. 45:1-3).

Sitten Joosef kertoi seikkaperäisesti kaiken, mitä hänelle oli Egyptissä tapahtunut. *"Niin Jumala lähetti minut teidän edellänne säilyttääkseen teille jälkeläisiä maan päällä ja pitääkseen teidät hengissä, pelastukseksi monille. Ette siis te ole lähettäneet minua tänne, vaan Jumala; hän asetti minut faraon neuvonantajaksi ja koko hänen hovinsa herraksi ja koko Egyptin maan valtiaaksi."* (7. ja 8. jae). Ja vielä hän sanoi: *"Menkää, rientäkää minun isäni tykö ja sanokaa hänelle: 'Näin sanoo poikasi Joosef: Jumala on asettanut minut koko Egyptin herraksi, tule luokseni, älä viivyttel! Sinä saat asettua Goosenin maakuntaan ja olla minun läheisyydessäni, sinä ja sinun lapsesi ja lastesi lapset, pikkukarjasi ja raavaskarjasi, kaikki, mitä sinulla on. Minä elätän sinua siellä - vielä on näet viisi nälkävuotta - niin ettet sinä eikä sinun perheesi eikä kukaan omaisistasi ole sortuva puutteeseen."* (jakeet 9-11).

"Ja hän lankesi veljensä Benjaminin kaulaan ja itki, ja myöskin Benjamin itki hänen kaulassaan. Ja hän suuteli kaikkia veljiään ja itki heidän rinnoillaan. Senjälkeen hänen veljensä puhelivat hänen kanssaan." (14. ja 15. jae).

Oli tapahtunut käsittämän Jumalan ihme. Jumalan suuri ennakkosuunnitelma paljastui tässäkin. Kaikki oli suunniteltu Maailmankaikkeuden Isän aivoituksissa.

"Ja farao sanoi Joosefille: "Sano veljillesi: 'Tehkää näin: säilyttäkää kuormat juhtainne selkään ja lähtekää kotiin Kanaanin maahan, ottakaa isänne ja perheenne ja tulkaa minun luokseni, niin minä annan teille parasta, mitä Egyptissä on, ja te saatte syödä maan lihavuudesta.'. Ja näin sinun on käskettävä heitä: 'Tehkää näin: ottakaa itsellenne vaunuja Egyptin maasta lapsianne ja vaimojanne varten ja tuokaa isänne ja tulkaa.'" (1. Moos. 45:17-19).

”Israelin pojat tekivät niin, ja Joosef antoi heille vaunuja faraon käskyn mukaan sekä evästä matkaa varten. Hän antoi kullekin heistä juhlapuvun, mutta Benjaminille hän antoi kolmesataa hopeasekeliä sekä viisi juhlapukua. Samoin hän lähetti isälleen lahjaksi kymmenen aasia, jotka olivat kuormitetut Egyptin parhaimmilla tavaroilla, ja kymmenen aasintammaa, jotka kantoivat viljaa ja leipää sekä eväitä hänen isälleen matkaa varten. Sitten hän päästi veljensä menemään ja sanoi heille: ”Älkää riidelkö matkalla.” ” (1. Moos. 45:21–24).

Myös tämä virke: ”Älkää riidelkö matkalla”, on käytössä nykyisinkin.

Veljekset tulevat kotiin isänsä luo ja kertoivat taas kaiken kokemansa. *”Ja he kertoivat hänelle ja sanoivat: ”Joosef on vielä elossa ja on koko Egyptin maan valtias.” Mutta hänen sydämensä pysyi kylmänä, sillä hän ei uskonut heitä. Niin he kertoivat hänelle kaiken, mitä Joosef oli heille puhunut. Ja kun hän näki vaunut, jotka Joosef oli lähettänyt häntä tuomaan, niin elpyi heidän isänsä Jaakobin henki. Ja Israel sanoi: ”Nyt on minulla kyllin; poikani Joosef elää vielä, minä menen häntä katsomaan, ennenkuin kuolen.” ” (1. Moos. 45:26–28).*

Egyptiin

Oli tullut Egyptiin muuton aika. Niin Israel lähti kohti Egyptiä ja saapui ensiksi Beersebaan. Siellä Israel uhraisi teurasuhreja isiensä Jumalalle. *”Ja Jumala puhui Israelille näyssä yöllä; hän sanoi: ”Jaakob, Jaakob!” Tämä vastasi: ”Tässä olen.” Niin hän sanoi: ”Minä olen Jumala, sinun isäsi Jumala; älä pelkää mennä Egyptiin, sillä minä teen sinut siellä suureksi kansaksi. Minä menen sinun kanssasi Egyptiin, ja minä myös johdatan sinut sieltä takaisin. Ja Joosefin käsi on sulkeva sinun silmäsi.” ” (1. Moos. 46:2–3).*

Näin Jumala vahvisti liiton, jonka hän oli tehnyt Aabrahamin, sitten Iisakin ja nyt sitten Jaakobin kanssa.

”Ja he ottivat karjansa ja tavaransa, jotka he olivat hankkineet Kanaanin maassa, ja tulivat niin Egyptiin, Jaakob ynnä kaikki hänen jälkeläisensä. Poikansa ja poikiensa pojat, tyttärensä ja poikiensa tyttäret, kaikki jälkeläisensä, hän vei mukanaan Egyptiin.” (1. Moos. 46:6,7).

”Jaakobin perheen jäseniä, jotka siirtyivät Egyptiin, oli kaikkiaan seitsemänkymmentä henkeä” (jae 27).

”Ja hän lähetti Juudan edellensä Joosefin luo ilmoittamaan hänelle tulostaan Gooseniin. Niin he tulivat Goosenin maakuntaan. Ja Joosef valjastutti vaununsa ja meni isäänsä Israelia vastaan Gooseniin. Ja kun hän saapui hänen eteensä, lankesi hän hänen kaulaansa ja itki kauan hänen kaulaansa. Ja Israel sanoi Joosefille: ”Nyt minä kuolen mielelläni, kun olen nähnyt sinun kasvosi ja tiedän, että sinä vielä elät.” ” (1. Moos. 46: 28–30).

”Ja Joosef meni ja ilmoitti faraolle, sanoen: ”Minun isäni ja veljeni ovat pikkukarjoineen ja raavaskarjoineen, kaikkine omaisuuksineen, tulleet Kanaanin maasta, ja katso, he ovat Goosenin maakunnassa.” Ja hän oli ottanut mukaansa veljiensä joukosta viisi miestä; ne hän toi faraon eteen.” (1. Moos. 47:1,2).

Joosef oli opastanut veljiään miten heidän tulisi puhua faaraolle. Kun faarao kysyi heidän ammattiaan, he vastasivat Joosefin ohjeen mukaisesti: paimenia. Egyptiläisille kaikki paimenet olivat kauhistus. Niinpä Israelin väen oli helppo päästä rehevään Goosenin maakuntaan karjoineen ja kaikkineen.

”Senjälkeen Joosef toi isänsä Jaakobin sisään ja esitti hänet faraolle. Ja Jaakob toivotti faraolle siunausta. Niin farao kysyi Jaakobilta: ”Kuinka monta ikävuotta sinulla on?” Jaakob vastasi faraolle: ”Minun vaellusaikani on kestänyt sata kolmekymmentä vuotta. Vähät ja pahat ovat olleet minun elinvuosieni päivät eivätkä ole saavuttaneet sitä elinvuosien määrää, mikä isilläni oli vaelluksensa aikana.” Ja Jaakob toivotti faraolle siunausta ja lähti hänen luotaan.” (1. Moos. 47: 7-10).

Mutta nälänhätä jatkui Egyptissä ja muuallakin. Kun ihmiset olivat kuluttaneet kaikki rahansa ostaessaan Joosefilta viljaa, Joosef kehotti vaihtamaan karjalla ja maatiloillaan leipäviljaa itselleen.

”Niin Joosef osti faraolle kaikki Egyptin pellot; sillä egyptiläiset myivät jokainen vainionsa, koska nälkä ahdisti heitä. Niin joutui maa faraon omaksi. Ja hän siirsi kansan kaupunkeihin, Egyptin toisesta äärestä toiseen saakka. Ainoastaan pappien peltoja hän ei ostanut; sillä papeilla oli määrätty tulot faraolta ja he elivät niistä määrätystä tuloistaan, jotka he faraolta saivat. Sentähden heidän ei tarvinnut myydä peltojansa.” (1. Moos. 47: 20–22).

Kun koko Egyptin kansa ja sen omaisuus oli ostettu faaraolle, Joosef antoi heille viljaa heidän elannokseen ja siemenviljaa kylvääkseen uutta satoa. Mutta sadosta oli annetta viides osa takaisin faaraolle ja neljä viidesosaa jäi kansan käyttöön. *”Ainoastaan pappien pellot eivät joutuneet faraon omiksi”* (26. jae).

Israelin kansa jäi asumaan Goosenin maakuntaan, jossa se lisääntyi suureksi kansaksi. Israel (Jaakob) kuoli Egyptissä oltuaan siellä seitsemäntoista vuotta. Hän eli kaikkiaan 140-vuotiaaksi.

Jaakobin siunaukset ja kuolema

Ennen kuolemaansa Israel kutsui luokseen Joosefin ja vannotti, ettei Joosef hautaisi häntä Egyptin maalle. Joosef vannoi toteuttavansa isälleen antamansa lupauksen. Pian tämän jälkeen Joosef sai kuulla isänsä olevan sairaana ja kiiruhti hänen luokseen ottaen mukaansa molemmat poikansa, Manassen ja Efraimin. Israel kertoi vaiheista jotka hän oli elänyt Jumalan lupauksen mukaan. Nyt hän halusi siunata Joosefin ja hänen kaksi poikaansa. *”Ja hän siunasi Joosefin sanoen: ”Jumala, jonka kasvojen edessä minun isäni Aabraham ja Iisak ovat vaeltaneet, Jumala, joka on minua kainnut syntymästäni hamaan tähän päivään asti.”* Sitten Joosef toi poikansa siunattavaksi: Manassen oikealle kädelle Israelista ja Efraimin vasemmalle puolelle heidän ikävuosiensa mukaan. Kun Israel siunasi pojat, hän asetti kuitenkin kätensä ristiin poikien päiden päälle, niin että Efraim sai tärkeemmän siunauksen. Vaikka Joosef pahastui ja vastusteli, pojat saivat siunaukset Israelin tahdon mukaisesti. *”Ja niin hän siunasi heidät sinä päivänä, sanoen: ”Sinun nimelläsi siunataan Israelissa, sanotaan: Jumala tehköön sinut Efraimin ja Manassen kaltaiseksi.” Niin hän asetti Efraimin Manassen edelle.”*

Israel otti myös molemmat pojat omikseen, mutta muut Joosefin pojat jäivät Joosefin omaksi. *”Ja Israel sanoi Joosefille: ”Katso, minä kuolen, mutta Jumala on teidän kanssanne ja vie teidät takaisin isienne maahan... ””*

Tämän jälkeen Israel kutsui luokseen vielä kaikki poikansa ja profeetan ominaisuudessa kertoi kullekin, millaisia heistä kukin oli ja mitä heille tulisi tapahtumaan aikojen lopulla. *”hän siunasi jokaisen erikseen erityisellä siunauksella.”*

Mutta Juudasta koski erityinen siunaus, joka on syytä ottaa muistoon. Israel sanoi Juudasta näin: *”Juuda, sinua sinun veljesi ylistävät; sinun kätesi on vihollistesi niskassa, sinua kumartavat isäsi pojat. Juuda on nuori leijona; saaliilta olet, poikani, noussut. Hän on asettunut makaamaan, hän lepää kuin leijona, kuin naarasleijona - kuka uskaltaa häntä häiritä? Ei siirry valtikka pois Juudalta eikä hallitsijansauva hänen polviensa välistä, kunnes tulee hän, jonka se on ja jota kansat tottelevat. Hän sitoo aasinsa viinipuuhun, viiniköynnökseen aasinsa varsan; hän huuhtoo vaatteensa viinissä, viittansa rypäleen veressä. Hänen silmänsä ovat viinistä sameat, hänen hampaansa valkeat maidosta.”* (1. Moos. 49:8–12).

Siinä oli ennustus tulevasta hallitsijasta, hän oli tuleva Messias, Jeesus Kristus.

”Kun Jaakob oli antanut määräyksensä pojilleen, veti hän jalkansa vuoteeseen ja kuoli ja tuli otetuksi heimonsa tykö. Ja Joosef vaipui isänsä kasvoja vasten, itki siinä kumartuneena hänen ylitsensä ja suuteli häntä. Sitten Joosef käski lääkäreitä, jotka olivat hänen palveluksessaan, balsamoimaan hänen isänsä, ja lääkärit balsamoivat Israelin. (nämä tapahtumat löytyvät jakeista: 1. Moos. 47:28–50:2).

”Ja Jaakob eli Egyptin maassa seitsemäntoista vuotta, ja koko hänen elinaikansa oli sata neljäkymmentä seitsemän vuotta” (jae 28).

Heprealaiskirje muistuttaa, että Jaakob ja Joosef olivat uskon miehiä, Aabrahamille annetun lupauksen mukaisesti:

”Uskon kautta siunasi Jaakob kuollessaan kumpaisenkin Joosefin pojista ja rukoili sauvansa päähän nojaten.”

”Uskon kautta muistutti Joosef loppunsa lähetessä Israelin lasten lähdöstä ja antoi määräyksen luistansa.” (Hepr. 11:21,22).

Isän kuoleman jälkeen Joosefin veljet olivat peloissaan koska he arvelivat Joosefin nyt kostavan kaiken sen vääryyden, jonka kohteeksi oli veljiensä taholta joutunut. Mutta Joosef poisti heiltä tuon pelon ja sanoi: *”Te tosin hankitsitte minua vastaan paha, mutta Jumala on kääntänyt sen hyväksi, että hän saisi aikaan sen, mikä nyt on tapahtunut, ja pitäisi hengissä paljon kansaa. Älkää siis peljätkö; minä elätän teidät ja teidän vaimonne ja lapsenne.”* Ja hän lohdutti ja rauhoitti heitä.” (jaeet 20,21).

Ja Joosef sekä hänen isänsä perhe jäivät asumaan Egyptiin. Ja Joosef kuoli sadan kymmenen vuoden vanhana. Hänet balsamoitiin ja pantiin arkkuun Egyptissä (1. Moos. 50: 26).

Vuodet Adamista tähän asti:

Edellisestä luennosta:

Vuodet Adamista Iisakin kuolemaan:

Iisak syntyy. Abraham 100-vuotias (1. Moos. 21:5).	2049
Iisakille syntyy Eesau ja Jaakob 60-vuotiaana (1. Moos. 26:25,26)	2109
Abraham kuolee 175-vuotiaana (1. Moos. 17:7).	2124
Iisak kuolee 180-vuoden vanhana (1. Moos. 35:29).	
Jaakob sanoo faaraoille, tultuaan Egyptiin: <i>””Olen elänyt vaeltajan elämää satakolmekymmentä vuotta.”</i> (1. Moos. 47:9).	130 2239

Aikaa Adamista Israelin Egyptiin tuloon on siis 2239 vuotta.

Oli kulunut 215 vuotta siitä kun Jumala ilmestyi Abramille ja anoi lupauksen hänelle Harranissa (1. Moos. 12:1).

Toteamme siis, että Israel meni Egyptiin Raamatun ajanlaskun mukaan vuonna 2239 Adamista lukiin.

Aamen.

Nyt hiljennymme loppurukoukseen.